

Daniels bok – nummer trettioett

Amerikas varning: Betydelsen av Daniels uttydning för vår tid

Jeff Pippenger

2023-12-26

Skriften på väggen och Daniels uttydning för Belsassar representerar den slutliga domsutsagan mot både Förenta staternas avfälliga republikanska horn och dess avfälliga protestantiska horn. Den tidiga historien om både Förenta staternas grundlagsfäder och adventismens pionjärer är tydligt nedtecknad, men de lärdomar och varningar som därinne ryms har åsidosatts under ”fyra generationer”. Belsassar representerar fullkomligt denna sanning.

Det är inte nödvändigt att fastställa en exakt tidsperiod för att avgöra vad en generation uppgår till, ty Guds ord sviker aldrig, och det säger uttryckligen att det är i det fjärde släktledet som Gud avslutar räkenskaperna med nationer som har gjort uppror mot hans uppenbarade vilja.

Och Gud talade alla dessa ord och sade: Jag är Herren, din Gud, som har fört dig ut ur Egyptens land, ut ur trälldomshuset. Du skall inte ha andra gudar vid sidan av mig. Du skall inte göra dig någon bildstod eller någon avbild av det som är uppe i himlen eller nere på jorden eller i vattnet under jorden. Du skall inte tillbe dem eller tjäna dem. Ty jag, Herren, din Gud, är en nitälskande Gud, som låter fädernas missgärning drabba barnen intill tredje och fjärde led, när man hatar mig, men som visar nåd mot tusenden, när man älskar mig och håller mina bud. 2 Mosebok 20:1.

I den sista generationen, och därmed den profetiska ”fjärde generationen” av det forntida Israel, identifierade både Johannes Döparen och Kristus den generationen som ett huggormsyngel.

Ni huggormsyngel, hur skulle ni, som är onda, kunna tala det som är gott? Ty av hjärtats överflöd talar munnen. En god människa bär fram det som är gott ur sitt goda förråd, och en ond människa bär fram det som är ont ur sitt onda förråd. Men jag säger er att för varje fåfängt ord som människor talar, skall de avlägga räkenskap på domens dag. Ty efter dina ord skall du bli rättfärdiggjord, och efter dina ord skall du bli dömd. Matteus 12:34–37.

I den sista generationen av jorddjuret talar det som en drake (en huggorm). Från 1863 och fram till söndagslagen har det republikanska hornet vänt sig bort från Förenta staternas konstitution. De välsignelser som Gud skänkte nationen vände medborgarnas och ledarnas hjärtan bort från deras ansvar att skydda de principer som frambringade det välstånd och den rikedom de hade kommit att åtnjuta, och de glömde det motiv som ledde de grundläggande fäderna när de utformade det heliga dokument som frambringade det välstånd och den rikedom som de därefter lät förföra dem. De glömde inte bara syftet med det heliga dokumentet, utan de glömde också sitt ansvar att bevara de principer som finns däri.

Från 1863 och fram till söndagslagen har det sanna protestantiska hornet (adventismen) vänt sig bort från sina grundläggande sanningar, vilka Gud fastställde genom William Millers tjänst. De välsignelser som Gud skänkte adventismen vände medborgarnas och ledarnas hjärtan bort från

deras ansvar att beskydda de principer som hade frambringat den andliga rikedom de kommit att åtnjuta, och de glömde pionjäernas syfte med att frambringa det budskap som framställs på de två heliga kartorna, vilket var avsett att befästa den profetiska rikedom som de skulle vaka över och förkunna.

När Herren ingick förbund med det forntida Israel vid Sinai berg, gav Han två heliga tavlor innehållande Sina tio bud, vilka skulle vara symbolen för Hans förbundsrelation med Sitt folk. När Han instiftade de årliga högtiderna, föreskrev Han att det vid pingsten skulle frambäras ett offer av två bröd, vilka skulle lyftas upp. Viftoffret med de två bröden var det enda offer i helgedomstjänsten som skulle innehålla surdeg (en symbol för mänsklig synd, ondska, ogudaktighet och hyckleri) i sin beredning.

Ert beröm är inte gott. Vet ni inte att litet surdeg syrar hela degen? Rensa därför bort den gamla surdegen, för att ni må vara en ny deg, såsom ni är osyrade. Ty också Kristus, vårt påskalam, har blivit slaktad för oss. Låt oss därför hålla högtid, inte med gammal surdeg, inte heller med ondskans och elakhetens surdeg, utan med renhetens och sanningens osyrade bröd. 1 Korinthierbrevet 5:6–8.

Under tiden, när oräkneliga människoskaror hade samlats, så att de trampade på varandra, började han först och främst säga till sina lärjungar: Akta er för fariséernas surdeg, som är hyckleri. Luk. 12:1.

De två viftofferbröd som lyftes upp som ett viftoffer var symbolen för de hundrafyrtiofyra tusendens baner, vilka, fastän syndare, genom Guds kraft hade rensat ut sin surdeg av illvilja, ondska och hyckleri. Surdegen som fanns i bröden representerade människor (syndare), som hade övervunnit synden genom den reningsprocess som framställs såsom att ”bakas” genom förbundets budbärarens ugnsgeld i Malaki, kapitel tre. Bröden representerade också ”himmelens bröd”, ty när de offrades skulle de lyftas upp mot himlen som ett viftoffer.

Vid pingsten, när uppfyllelsen av förebilden med de två bröd som genom åren hade framburits vid pingsthögtiden kom, började Kristi lärjungar verket att kalla ut en annan grupp (det andra brödet) från hednavärlden. Då skulle det finnas två bröd, båda renade från synden (surdegen).

De två tavlorna med de tio budorden blev symbolen för det gamla Israels förbundsförhållande, och de två viftofferbröden representerar förbundsförhållandet med den tidiga kristna församlingen. I början av jorddjurets historia gavs Habackuks två heliga tavlor som symbol för det moderna Israels förbundsförhållande, det sanna protestantiska hornet, liksom den heliga konstitutionen gavs åt det republikanska hornet. Herren kallar nu de etthundrafyrtiofyra tusen att resa sig som en mäktig här, och när de gör det, kommer de att lyftas upp såsom ett viftoffer (banér), medan de kastas in i ugnen som upphettats sju gånger hetare.

Det baneret representerar de tio budordens lag; det representerar också dem som vandrar i den brinnande ugnen med Himmelens levande Bröd vid sin sida, liksom dem som upprätthåller de grundläggande läror som symboliseras på Habackuks två heliga tavlor. Alla dessa sinnebilder representeras i de två vittnena i Uppenbarelseboken kapitel elva.

Belsassars dom representerar vittnesbördet mot jorddjurets båda horn. Vid tiden för den domen fanns där en kvinna (en församling), som förstod att den ende mannen i riket som kunde känna igen och uttyda skriften på väggen var Daniel.

Och jag har hört om dig att du kan ge uttydningar och lösa svårigheter; om du nu kan läsa skriften och kungöra för mig dess uttydning, skall du bli klädd i scharlakan och få en kedja av guld om din hals och vara den tredje härskaren i riket. Då svarade Daniel och sade inför kungen: Behåll du dina gåvor och ge dina belöningar åt någon annan; likväl skall jag läsa skriften för kungen och kungöra dess uttydning för honom.

O konung, den högste Guden gav åt Nebukadnessar, din fader, rike och storhet och härlighet och ära. Och för den storhets skull som han gav honom bävade och fruktade alla folk, stammar och tungomål inför honom: dem han ville dödade han, och dem han ville lät han leva; dem han ville upphöjde han, och dem han ville förödmjukade han. Men när hans hjärta upphöjde sig och hans sinne förhärdades i högmod, blev han avsatt från sin kungliga tron, och man tog hans härlighet ifrån honom. Och han drevs bort från människors barn, och hans hjärta blev likt djurens, och hans boning var bland vildåsnorna; man gav honom gräs att äta såsom oxarna, och hans kropp blev vätt av himmelens dagg, till dess han insåg att den högste Guden råder över människornas rike och sätter över det vem han vill.

Och du, hans son, o Belshassar, har inte ödmjukat ditt hjärta, fastän du visste allt detta. Du har upphöjt dig mot himlens Herre; och man har burit fram kärnen från hans hus inför dig, och du och dina stormän, dina hustrur och dina bihustrur har druckit vin ur dem; och du har prisat gudar av silver och guld, av koppar, järn, trä och sten, som varken ser eller hör eller förstår. Men den Gud, i vars hand din andedräkt är och vars är alla dina vägar, honom har du inte ärat. Då sändes från honom den handens del som skrev detta. Och detta är skriften som blev skriven: MENE, MENE, TEKEL, UPHARSIN. Och detta är uttydningen av orden: MENE: Gud har räknat ditt rikes dagar och gjort slut på det. TEKEL: Du är vägd på vågen och funnen för lätt. PERES: Ditt rike har blivit delat och givet åt mederna och perserna.

Då befallde Belsassar, och de klädde Daniel i purpur och hängde en guldkedja om hans hals och utropade om honom att han skulle vara den tredje härskaren i riket. Samma natt blev Belsassar, kaldéernas konung, dödad. Och medern Darejaves tog riket i besittning, vid en ålder av omkring sextiotvå år. Daniel 5:16–31.

Vid söndagslagen i Förenta staterna kommer missgärningens bågare och prøvotidens bågare att vara fulla, för nationen och för det avfälliga republikanska hornet och det avfälliga protestantiska hornet, ty Gud kommer att ha "räknat" (det sjätte) "riket och gjort slut på det". Båda hornen och nationen kommer att ha blivit "vägda på vågen" (i den dom som pågår i helgedomen) "och befunnits otillräckliga". Förenta staterna kommer då att bli "delat", när inbördeskrig och despotism följer, och därefter överlämnas åt Bibelprofetians sjunde och åttonde riken.

Om amoreerna sade Herren: "I fjärde ledet skall de återvända hit, ty amoreernas missgärning har ännu inte nått sitt fulla mått." Fastän detta folk utmärkte sig genom sin avgudadyrkan och sin fördärvlighet, hade det ännu inte fyllt sin missgärnings bågare, och Gud ville inte ge befallning om dess fullständiga förintelse. Folket skulle få se den gudomliga makten

uppenbarad på ett tydligt sätt, så att de skulle vara utan ursäkt. Den medlidsamme Skaparen var villig att ha fördrag med deras missgärning intill det fjärde ledet. Om sedan ingen förändring till det bättre kunde ses, skulle Hans domar drabba dem.

”Med ofelbar exakthet för den Oändlige fortfarande räkenskap med alla nationer. Medan hans barmhärtighet erbjuds genom kallelser till omvändelse, kommer denna räkenskap att förbli öppen; men när siffrorna når ett visst mått som Gud har fastställt, börjar hans vredes utgjutande. Räkenskapen avslutas. Den gudomliga långmodigheten upphör. Det finns inte längre någon vädjan om barmhärtighet för deras räkning.

”Profeten, som blickade ned genom tidsåldrarna, hade denna tid framställd inför sin syn. Nationerna i denna tidsålder har varit mottagare av nådegåvor utan motstycke. Himmelens yppersta välsignelser har givits dem, men ökad stolthet, girighet, avgudadyrkan, förakt för Gud och låg otacksamhet står skrivna dem till last. De håller hastigt på att avsluta sitt räkenskap med Gud.

”Men det som får mig att darra är det faktum att de som har haft det största ljuset och de största förmånerna har blivit besmittade av den rådande ogudaktigheten. Påverkade av de orättfärdiga omkring dem har många, även bland dem som bekänner sanningen, blivit kalla och förs ned av det ondas starka ström. Det allmänna förakt som visas sann gudsfruktan och helighet leder dem som inte står i nära förbindelse med Gud till att förlora sin vörnad för hans lag. Om de följde ljuset och lydde sanningen av hjärtat, skulle denna heliga lag framstå som ännu dyrbarare för dem när den sålunda föraktas och åsidosätts. Allteftersom ringaktningen för Guds lag blir allt tydligare, blir skiljelinjen mellan dess lydiga efterföljare och världen allt mer utpräglad. Kärleken till de gudomliga föreskrifterna ökar hos den ena klassen i samma mån som föraktet för dem ökar hos den andra klassen.

”Krisen närmar sig hastigt. De snabbt stigande siffrorna visar att tiden för Guds hemsökelse nästan är inne. Även om Han är ovillig att straffa, skall Han likväl straffa, och det snart. De som vandrar i ljuset kommer att se tecknen på den annalkande faran; men de skall inte sitta i stilla, bekymmerslös väntan på fördärvet och trösta sig med föreställningen att Gud skall skydda sitt folk på hemsökelsens dag. Långt därifrån. De bör inse att det är deras plikt att arbeta flitigt för att rädda andra, i stark tro se upp till Gud om hjälp. ’En rättfärdig mans ivriga bön förmår mycket.’”

”Gudaktighetens surdeg har inte helt förlorat sin kraft. Vid den tid då faran och församlingens modlöshet är som störst, kommer den lilla skara som vandrar i ljuset att sucka och ropa över de styggelser som begås i landet. Men i synnerhet kommer deras böner att stiga upp för församlingen, därför att dess medlemmar handlar efter världens sätt.

Dessa få trognas innerliga böner skall inte vara förgäves. När Herren träder fram som en hämnare, skall han också träda fram som en beskyddare för alla dem som har bevarat tron i dess renhet och hållit sig obesmittade av världen. Det är vid denna tid som Gud har lovat att skipa rätt åt sina utvalda, som ropar till honom dag och natt, även om han länge dröjer med dem.

”Befallningen lyder: ’Gå mitt igenom staden, mitt igenom Jerusalem, och sätt ett märke på pannorna på de män som suckar och ropar över alla de styggelser som begås därinne.’ Dessa som suckade och ropade hade hållit fram livets ord; de hade tillrättaviserat, rått och enträget vädjat. Somliga som hade vanärat Gud omvände sig och ödmjukade sina hjärtan inför honom. Men Herrens härlighet hade lämnat Israel; även om många fortfarande fortsatte med religionens yttre former, saknades hans kraft och närvaro.” Testimonies, volym 5, 208–210.

De som representeras av Daniel när han stod inför Belsassar, de som känner till ”Amerikas framtid”, skall då ta emot Daniels ”scharlakansröda mantel”, en ”guldkedja om halsen” och utropas till att vara ”den tredje härskaren i riket”. Scharlakansrött är tecknet och färgen för den förstfödde, som får en dubbel del av Faderns arv, vilka är de etthundrafyrtiofyra tusen.

Dessa är de som inte har orient sig med kvinnor, ty de är jungfrur. Dessa är de som följer Lammet varthelst det går. Dessa har blivit friköpta från människorna såsom förstlingsfrukt åt Gud och åt Lammet. Uppenbarelseboken 14:4.

Av de två bröd som lyfts upp såsom ett baner är det den förstfödde (förstlingsfrukten) som har en scharlakansröd tråd fäst vid sin hand.

Och det skedde, när hon var i födslovändor, att den ene räckte ut sin hand; och barnmorskan tog och band ett scharlakansrött band om hans hand och sade: Denne kom ut först. Men det skedde, när han drog tillbaka sin hand, att se, då kom hans bror ut; och hon sade: Hur har du brutit dig fram? Denna bristning må komma över dig. Därför fick han namnet Peres. Och därefter kom hans bror ut, han som hade det scharlakansröda bandet om sin hand; och han fick namnet Sera. 1 Moseboken 38:28–30.

Det första omnämmandet av ”skarlet” i Skrifterna är när ”Zara”, som är den förstfödde och vars namn betyder ”ett uppgående ljus”, kom ut först av de tvillingar som avlades av Juda. Modern, Tamar (som hade spelat sköka), var hustru till Judas avlidne, ogudaktige son. Zara, det ”uppgående ljuset”, kom från Juda stam och hade en scharlakansröd tråd om sin hand. ”Fares” betyder att bryta fram, och han representerar dem som bryter sig loss från påvedömet och kommer ut ur Babylon under söndagslagskrisen.

Den ”scharlakansröda linjen” var också det tecken som skyddade skökan i Jeriko, när staden Jeriko förstördes.

Se, när vi kommer in i landet, skall du binda denna scharlakansröda tråd i det fönster genom vilket du lät oss komma ner; och du skall föra din far och din mor och dina bröder och hela din fars husfolk hem till dig. Och det skall ske, att var och en som går ut genom dörrarna till ditt hus ut på gatan, hans blod skall vara över hans eget huvud, och vi skall vara oskyldiga; men var och en som är med dig i huset, hans blod skall vara över vårt huvud, om någon hand läggs på honom. Men om du röjer denna vår angelägenhet, då skall vi vara fria från den ed som du har låtit oss svära. Och hon sade: Såsom ni har sagt, så må det ske. Och hon sände dem i väg, och de gick sin väg; och hon band den scharlakansröda tråden i fönstret. Josua 2:18–21.

Daniels scharlakansröda klädnad visar att han därmed representerar de etthundrafyrtiofyra tusen, det första av de två viftofferbröd som lyfts upp. Såsom brödlimpor representerar de Himmels

bröd, som fick en scharlakansröd mantel i pretoriet på väg till korsfästelsen. I Belsassars festsal, som var en förebild för pretoriet där Jesus fick en scharlakansröd mantel, ges den åt dem som förstår den kris som ligger omedelbart framför oss i ”Future for America”.

Därefter tog landshövdingens soldater Jesus in i pretoriet och samlade hela soldathopen omkring honom. Och de klädde av honom och satte på honom en scharlakansröd mantel. Matteus 27:27, 28.

Den mantel som ges åt dem som representeras av Daniel är Kristi rättfärdighets mantel, vilken är vit.

Låt oss glädja oss och jubla och ge honom äran; ty Lammets bröllop har kommit, och hans brud har gjort sig redo. Och åt henne gavs att klä sig i fint linne, rent och vitt; ty det fina linnet är de heligas rättfärdighet. Uppenbarelseboken 19:7, 8.

Den mantel som ges åt dem som framställs som Daniel är både scharlakansröd och vit, ty deras mantlar har tvättats med valkarsåpa av den valkare som omtalas i Malaki kapitel tre, när han renar Levis söner.

Men vem kan uthärda hans tillkommelses dag? och vem kan bestå, när han uppenbarar sig? Ty han är såsom en guldsmeds eld och såsom tvagares såpa. Och han skall sitta såsom den som renar och luttrar silvret; och han skall rena Levi söner och luttra dem såsom guld och silver, så att de kan bära fram åt Herren ett offer i rättfärdighet. Malaki 3:2, 3.

Manteln är vit, men endast därför att den tvättades i lammets scharlakansröda blod.

Och från Jesus Kristus, det trovärdiga vittnet, den förstfödde från de döda och fursten över jordens kungar. Honom som har älskat oss och tvagit oss från våra synder i sitt eget blod, och som har gjort oss till kungar och präster åt Gud och sin Fader – honom tillhör härligheten och väldet i evigheternas evigheter. Amen. Uppenbarelseboken 1:5, 6.

Det första omnämmandet av en guldkedja sker när Josef utses till ledare över Egypten.

Och Farao sade till Josef: Se, jag har satt dig över hela Egyptens land. Och Farao tog signetringen från sin hand och satte den på Josefs hand och klädde honom i dräkter av fint linne och hängde en guldkedja om hans hals. Och han lät honom fara i den andra vagnen som han hade; och man ropade framför honom: Böj knä! Och han satte honom till härskare över hela Egyptens land. Och Farao tog signetringen från sin hand och satte den på Josefs hand och klädde honom i dräkter av fint linne och hängde en guldkedja om hans hals. 1 Moseboken 41:41–43.

Anledningen till att Josef av farao insattes som härskare över Egypten var att Josef kunde tyda faraos dröm om ”sju tider” i samband med den förödande ”östanvinden”.

Och Farao sade till Josef: I min dröm stod jag, se, på flodens strand. Och se, ur floden steg sju kor, feta till köttet och vackra att se, och de betade i gräset. Och se, efter dem steg sju andra kor upp, usla och mycket fula att se och magra till köttet, sådana som jag aldrig har sett i hela Egyptens land för deras eländighet. Och de magra och fula korna åt upp de första sju feta

korna. Och när de hade ätit upp dem, kunde man inte märka att de hade ätit dem; men de var fortfarande lika fula som i början. Då vaknade jag. Och jag såg i min dröm, och se, sju ax växte upp på ett strå, fulla och goda. Och se, sju ax, vissna, tunna och förbrända av östanvinden, sköt upp efter dem. Och de tunna axen uppslukade de sju goda axen. Och jag sade detta till spåmännen, men det fanns ingen som kunde förklara det för mig. Då sade Josef till Faraos: Faraos dröm är en. Gud har visat Faraos vad han ämnar göra. 1 Moseboken 41:17–25.

Josef uttolkade Faraos dröm enligt principen ”rad på rad”, ty han underrättade först Farao om att de två drömmarna var en. Därefter uttolkade han ordet ”sju”, som var förbundet med ”korna” och ”axen”, som symboler. Ordet ”sju” i detta avsnitt är samma ord som översätts med ”sju tider” i Tredje Mosebok tjugosex. Josef uttolkade ”sju” som en symbol för sju år, eller tvåusen femhundra-tjugo dagar. Josef och Daniel uttolkade båda en symbol för de ”sju tiderna” i Tredje Mosebok tjugosex.

I faraos dröm framkallades hungersnöden genom att axen blev ”förbrända av östanvinden”. Rad på rad, såsom Josef uttryckligen använder det, identifierar ”östanvinden” att det är islam som frambringar den period av hungersnöd och ekonomisk kollaps som börjar när Josef och Daniel ges guldkedjan, vilken representerar uppresandet av baneret för världen (Josefs Egypten), och kallelsen till Guds andra hjord att träda ut ur (Daniels) Babylon.

Förenta staternas två horn representeras av alla de makter i Bibelns profetia som framställs som två nationer. Detta skulle inbegripa Frankrike, som profetiskt består av Sodom och Egypten, och Israel, som bestod av det norra och det södra riket, samt även det medisk-persiska riket. De två hornen på Medo-Persien i Daniel kapitel åtta visar att det ena av rikets horn träder fram sist.

Sedan lyfte jag upp mina ögon och såg, och se, framför floden stod en vädur som hade två horn; och de två hornen var höga, men det ena var högre än det andra, och det högre kom upp sist. Daniel 8:3.

Medien-Persiens två horn representerar jorddjurets två horn, och ett av jorddjurets horn måste därför vara högre och komma upp sist. Vid ändens tid år 1798 började jorddjurets välde, och protestantismens horn fördes till berget Karmel av profeten Elia, representerad av William Miller. Det skulle vara en strid som uppenbarade en åtskillnad mellan den sanne profeten och den falske profeten, vilket skulle fullbordas vid prövningen på berget Karmel, som ägde rum från den 11 augusti 1840 till den 22 oktober 1844.

Milleritisk adventism identifierades genom försynen som den sanne profeten, samtidigt som de protestantiska samfundet i Förenta staterna återvände till det påvliga Rom och blev dess döttrar. År 1863 återvände den sanna protestantiska hornmakten i den milleritiska adventismen till samma gemenskap som den avfälliga protestantismen genom att återvända till samma fördärvade metod för bibelstudium som den avfälliga protestantismen, då de påbörjade sitt fortskridande verk att förkasta Elias budskap. Under samma tidsperiod började det amerikanska inbördeskriget. (Lägg märke till att när den Helige Ande förkastas, tar den andra anden över, och krig blir alltid följden.) Nationen blev då bokstavligen, politiskt och profetiskt delad. Republikens horn skulle från den tidpunkten vara indraget i en tilltagande kamp mellan två huvudsakliga politiska partier.

Från 1863, en symbol för splittring, ty året utgjorde själva centrum i inbördeskriget mellan Nord och Syd, framträdde två politiska fraktioner av det republikanska hornet och två fraktioner av det protestantiska hornet, bestående av de demokratiska och republikanska partierna samt av söndagsfirande och sabbatsfirande avfälliga protestanter. Den dubbla uppdelningen av vardera hornet förebildades i Kristi dagar av sadducéerna och fariséerna. Den ena klassen förkastade öppet de grundläggande principerna, och den andra bekände sig upprätthålla de grundläggande principerna, men ersatte dem slutligen med mänskliga traditioner och sedvänjor.

Den 11 september 2001 inleddes på profetiskt sätt prövotiden för vilddjurets avbild, och den når sin kulmen vid söndagslagen, eller vid Belsassars dryckesgille. Söndagslagen är det märke som identifierar att föreningen mellan kyrka och stat är fullt utvecklad. Vid den tidpunkten blir de två hornen av avfällig republikanism och avfällig protestantism ett avfälligt horn, och det är då som Daniel görs till det tredje hornet, eller den tredje härskaren, eller det sanna protestantiska hornet som träder upp sist och är högre, ty det är då som han upphöjs såsom ett baner.

Josef och Daniel utgör samma profetiska linje, ty rad på rad identifierar alla profeterna de sista dagarna. De kände båda igen de "sju tiderna", när de såg dem. Islams "östvind" kommer in under muren, medan de frambär sin uttydning för Belsassar och Farao av vad "Future for America" är. De är klädda i Kristi rättfärdighets "scharlakansröda mantel", vilken är den "vita klädnaden" som görs sådan genom Kristi blod. De upphöjs såsom ett baner och framställs såsom en krona, eller en gyllene kedja, när de blir den tredje härskaren som stiger högre upp och träder fram sist.

Vi kommer att fortsätta med Daniels sjätte kapitel i nästa artikel.

"Under denna sista natt av vanvettig dårskap hade Belsassar och hans stormän fyllt måttet av sin skuld och det kaldeiska rikets skuld. Guds återhållande hand kunde inte längre avvärja det annalkande onda. Genom mångahanda försynens ingripanden hade Gud sökt lära dem vördnad för sin lag. 'Vi ville hela Babylon', förklarade Han om dem vilkas dom nu nådde ända till himlen, 'men det blev inte botat.' Jeremia 51:9. På grund av det mänskliga hjärtats besynnerliga förvändhet hade Gud till sist funnit det nödvändigt att fälla den oåterkalleliga domen. Belsassar skulle falla, och hans rike skulle övergå i andra händer." Propeter och kungar, 530.